sew wannamees nore suggu prohwesride nink tuddenkide rõemo-hõiskamist nätta Uniwersiteti saaajjastaja saismise rõemo-piddo man nink wõip wannamees sis kirsto kolgast wanna kalendrikest wäljaotsi nink latsile ja laste latsile ülda: nüüd tahha teile etteluggeda, kuis wannal ajjal sedda pühha peti, sis kui minna weel wäikene poiskene olli nink essaga lina lätsi.

Ka timmahawa olles jälle Tartun ütte säraftsuggu, siski wähhembat, rõemo-pühha nätta olnu, mes waiklikult, ni kui kunnage käen ollewal sõaajjal sündsa, olles sanu petus, kui ütte sure koliwannemba surm säraft piddo es olles keeldnu. Siski ma tahha sulle mõnda sest kolist könnelda, mes nüüd wiiskümmend ajjastaiga Tartun saisap.

Armas küllames! Kui sa turrule ehk mu asja pärraft Tarto lina tullit nink kui sa sis ratuse takkast Uniwersiteti majjast möda lätsit Saksa-kerriko pole, ehk kui sul asja olli Ma-kohto man, sis ollet kül ka ütte sure majja nännu, mes Saksa-kerriko, wangi-hone nink postimajja wahhel saisap nink neljast ulitsast saap ümberpiratus. Timmahawane kalendri-pildikene näüdap sulle ütte külge nink ütte nurka sest majjast. Wast ollet ka temma howi sisse puid weddanu ehk ollet muido sinna johtnu. Sis ollet ka wast sääl suurt hulka surembid nink wähhembid poiskesi nännu howin jallutawat ehk poiskese wisil karglewat ja wallatawat. Arra laitko mitte neide tempo. Nemma tahtwa jalgu nink käsi, mes istmisest nink kirjotamisest tuimas nink kanges jänu, weidi sirrutada nink wennitada. Sa näet ka, kuis suremba nink mõistlikumba sinna nink tänna käwwen waiklikult Jummala taiwa al wärsket tuult hõngawa, mes teie omma põllo tõ man ehk teie latse karja man terwe päiw wõite sissetõmmata. Nink waiwalt ollet sinna tükki 20 puhalgo rita pandnu, sis kulus jubba ütte käckella helledat häält nink

seddamaid ruttap kolilaste hulk läwwedest majja sisse nink ei jä üttegi nustke, howi päle mahha hölli teggewa. Wennitat sinna nüüd kala nink kaet kawwest korgist aknist läbbi suurte kambride sisse, sis näet poisse kik hõelan istwat, körd körra taggan wiekeste pikka lawwa een, werrewa kraega kuub nõpsiga rinna pääl kinnipantu ussinaste kirjutawat ehk terrawaste kuulwat, ehk ütsi-kaupa üllestõuswat nink koolmeistre küssimiste päle kostwat. Koolmeister essi, korge istme pääl, könnelep poissega ehk käüp sinna niuk tänna neide hulgan, kaep neide tööd ehk annap selletust sure tahwle pääl kirjotaden, kaep ka ümbrezöri, et tõine tuimakene ei jä suikma ehk tõine kelm ei wallata ja ei narri seltsimeest. Körd temma parrandap poiste wiggalist mõistust, kui nad õiget arwo es sa, körd temma selletap wastsid oppust, iks temma püwwap poissele õiget mõistust awwata nink neide pärramõtlemist ärratada, kui tahhas temma ommast suust neide waimole tarwiliko waimotoidust etteanda. Sepärraft näet sa tedda ka sure holega nink kange hälega ni paljo könnelewat, et sa wõit pea tutta, kuis koolmeister üttel päiwal omma törri ennamb peap waiwama, kui sinna wast ütte ku aoga, päwaiwa weel arwamata.

Se majja nüüd, kos sa sedda kik näet, kutsutas Kimnasiumis. Wannal ajjal temma kutsuti ka Laddina-kolis, — sepärraft et kik oppetetu mehhe peawa Laddina-keelt opma. Se om se keel, mes tol ajjal, kui keisri Augustuse ajjal meie Issand Jesus Kristus sündi, kigil mail sai könneldus, mes Roma-rigi wõimuse al olliwa, nink sel kelel omma ennamb kui 1800 ajjastaja eest nink ka pärraft kerrikoussu parrandamise ajjani, wäega paljo tarwiliko ramato kirjotetu, mes eggaüts õigede oppetetu mees peap luggema nink mõistma. Päleke ta peap sedda Laddina-keelt ni selgede opma, et temma wõera ma oppetetu meestega, kun tõisi keli könneldas, wõip

Ma-rahwa Kalender 1855, lk. 13